

Negyven évünk Soros Györggyel

2024 március 25. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A föld árnyas oldala – Fénymásolóktól a dollárbaloldalig – 1984-ben telepedett meg Budapesten a milliárdos alapítványa.

Csalódások elkerülése végett hangsúlyozom, hogy az alapítvány egészen különleges esetektől eltekintve nem ad

dollártámogatást forintellentétel nélkül” – a magyarországi dollárbaloldal finanszírozási botránya fényében ma már megmosolyogtató, hogy Soros György ezt a mondatot is belevette negyven évvel ezelőtti nyilatkozatába, amellyel a nevét viselő alapítványa jogilag is megtelepedhetett Budapesten. Mégpedig egy vegyes bizottság formájában a Magyar Tudományos Akadémia bevonásával, Soros elnökletével és Kulcsár Kálmán akadémikus, a Grósz- és a Németh-kormány későbbi igazságügy-minisztere társelnökletével. A budapesti születésű amerikai milliárdos egy korabeli állambiztonsági irat szerint már márciusban „beutazott” Budapestre a bizottság megalapítására, és

egy szállodába kérette több olyan magyar egyetem vezetőjét, amelyeket utaztatott már ki szakembereket az Egyesült Államokba. Az alapító dokumentumot végül csak májusban írták alá.

A szovjet pártfőtitkárt 1984-ben még Konsztantyin Csernyenkónak hívják; csak az ő halála nyitja majd meg az utat Mihail Gorbacsov, a glasznoszty és a peresztrojka, végső soron pedig a Szovjetunió összeomlása előtt. Magyarország eladósodása az 1980-as években drámai mértéket ölt, a kádári vezetés nem szerelemből, hanem kényszerből széri össze a levelet a Világbankkal és a Nemzetközi Valutaalappal. Budapest ekkoriban szürke város, amelyhez képest – személyes tapasztalat – a burgenlandi falvak is neonfényben úsznak. A devizaínség idején a dollár aranyat ér; ez szerdik át Soros sorain is – elvégre ő két dologgal rendelkezik bűven: ésszel és dollárral. (A nagy kérdés ma is az, hogy jóra használja-e őket. A teljes képhez pedig hozzátartozik, hogy a cikk elején említett forint-ellentételezést csak bizonyos Soros-programoknál követelték meg.)

Az Egyesült Államok elnöke 1984-ben Ronald Reagan, akit nagy többséggel választanak újra az év végén. Itthon sokan a fél karjukat adnák egy-egy amerikai vagy angliai tanulmányúrt, az értelmiség szomjazza a szabad levegőt. Ez a Kádár-rendszerrel macska-egér harcot folytató ellenzékiek esetében szó szerint érthető. Soros tanulmányi ösztöndíjakat és tudósprogramokat finanszíroz. A 80-as, 90-es években számos egyetemista vagy már végzett fiatal kap Soros-ösztöndíjat vezető Fidesz-politikusoktól kezdve a sorok írójáig, hogy végre ne moszkvai tapasztalatot szerezzon. Soros egyik legnagyobb dobása egyébként a fénymásológép-program – a kor színvonalán ez óriási technológiai segítség, nem csak a szamizdatok sokszorosításában. Az első évben 115 gép érkezik, többek között magyar kórházakba is.

Mindezt utólag nyugodtan nevezhetjük bevetésnek.

A fent említett országok közül a Szovjetunió már nem létezik, Magyarország az EU és a NATO tagja, lassan már a falvainkban is csodájára járnak annak, aki életében nem járt külföldön. Az Egyesült Államok mindeközben a woke-rületnek és a társadalmi „progressziónak”, valójában a hagyományos társadalmi kötelek módszeres meglazításának, sőt már antropológiai lényegünk megkérdőjelezésének elrettentő példájává vált. Ezek egyik fő finanszírozója Soros, a Demokrata Párt balszélének támogatásával, nemcsak a politikába, hanem az igazságszolgáltatásba való beavatkozásával (Amerikában az ügyészek pártszínekben indulnak, a polgárok választják meg őket.)

A Soros-féle Nyílt Társadalom Alapítványok (OSF) az elmúlt évtizedek során számos országban vetették meg a lábukat, hogy dollárban számolva tízmilliárdos nagyságrenddel kistafirozva valósítsák meg a tőzsdéspekuláns álmát, a világ átalakítását a „progresszív” liberális szempontrendszer szerint. Soros György két magyarországi alapélményével, a nácizmussal és a kommunizmussal szemben határozta meg a nyílt társadalom eszméjét. Ezzel nem is lenne (majdnem) semmi probléma: a magyar társadalom 99 százaléka már 1984-ben örömmel lemondott volna a kommunizmusról, a nácizmust, 1944-et pedig nem sírta és nem is sírja vissza senki. Viszont azért csak majdnem, mert Soros az idős exkommunistákkal azért nem volt olyan finnyás. Személyes képviselőjének Vásárhelyi Miklós későbbi SZDSZ-képviselőt tette meg, a bizottság társadalomtudományi kuratóriumában pedig Eörsi Gyula, a kommunista rendszer emblematikus jogásza (Eörsi Mátyás későbbi SZDSZ-es képviselőnek, ma Dobrev Klára munkatársának apja) elnökölt.

A valódi probléma a demokratikus felhatalmazás teljes hiányával van. Magyarországon ugyanis, ahol a 2010-es évekre egyértelművé váltak az ideológiai és értékbeli frontvonalak, a polgárok számtalan választáson, népszavazáson, nemzeti konzultáción és közvélemény-kutatásban adták értékre: nem kérnek a „progresszív” liberális társadalomátalakításból, így a migrációból, a drogok szabadabb tételéből és a genderideológiából sem.

1989-ben még jól neveltünk A legényanyán – Garas Dezső egyetlen mozirendezésén –, amelyben Eperjes Károly egy várandós fiatalembert alakít. Ma már ezek az örült dolgok sajnos véresen komolyak. A társadalmak felforgatása okán Soros igen „népszerű” az amerikai vagy az izraeli jobboldal mellett például Grúziában vagy Észak-Macedóniában is; a kétmillió balkáni országban mintegy százezren vonultak az utcára a Stop, Soros! jelszavával. Nem mintha ne lenne jelen így is a mindennapjaikban. Mint ismert, Soros „filantróp”, azaz szereti az

embereket. Legfeljebb nem az olyanokat, mint mi. A Magyar Helsinki Bizottság például – amelyet szervezete 2022-ben 99 millió forinttal támogatott – elszeregettel ítélte el hazánkat a strasbourgi emberjogi bíróságon, mert például „rosszul bánunk” az illegális határátlépőkkel vagy az elítéltekkel. Utóbbiak semmibe veszik a mi jogainkat, de a sajtóikhoz váltig ragaszkodnak, a „jóemberkedők” pedig a segítségükre sietnek.

Grégor Puppinc, az ezt a témát kutató francia jogász mondta el a Magyar Nemzetnek: az elmúlt években száz strasbourgi bíróból huszonkettő együttműködött, sőt alkalmazottja is volt a liberális jogvédő szervezeteknek. Tizenketten közülük kifejezetten az OSF-fel működtek együtt. A bíróság, amit nekik szabnak ki, a magyar adófizetős számláját terheli.

Most pedig a Magyar Helsinki Bizottság azon fáradozott – nem, ez még nem április 1-jei tréfa! –, „hogya a börtönökben újra megölelhessék egymást a fogvatartottak és hozzátartozóik”, „puszit adhassanak édesapjuknak, férjüknek, gyereküknek”.

Nagy segítség ez a magyar családoknak! Kár, hogy nekünk, adófizetőknek nem volt ingyen a puszi: a panaszosoknak öt-ötezer euró, azaz fejenként 1,8 millió forint üthette a markát.

Már a Szovjetunióban felmerült, hogy Soros nem CIA-ügynök-e. Michael Kaufman azt állítja a róla írt könyvében, Gorbacsov 15-20 oldalas jelentést kapott erről, de jobbkezevel, Alekszandr Jakovlevvel együtt elvetette a felvetést. Valójában Sorosnak semmi szüksége ilyesmire, meg túl feltűnő is ügynöknek. Ellenben olyan tökéletesen egészítik ki egymást az amerikai kormánnyal, mint az egymással szomszédos kirakósdarabkák. Az elmúlt negyven évben a magyarországi amerikai kormányérek és a Soros-intézményrendszer ugyanannak az éremnek a két oldala volt, leszámítva Donald Trump elnökségének időszakát. A Soros Alapítvány igazgatótanácsába gyorsan bekerült Philip Kaiser, aki 1980-ig Budapesten szolgált nagykövetként. De a milliárdos az 1980-as évekbeli utódjától, Nicolas M. Salgótól is számíthatott baráti telefonra, ha segítségre volt szükség az ellenzéki ösztöndíjsaival kapcsolatban. David Pressman, a mostani nagykövet pedig nemrég Soros magánnegytemén, a CEU-n litániázott a magyar kormány ellen: a helyszín szimbolikus, de távolságban is csak pár száz méter az amerikai külképviselettől.

Mára messze kerültünk a fénymásológépektől.

Az Action for Democracy-nél tartunk, amely évi 12 millió dolláros biznisz, és – állításával ellentétben – nem „mikroadományokból” támogatta a „civil társadalmat”, hanem Soros pénzén a 2022-es magyarországi ellenzékét. Ez nemzetbiztonsági kockázat és törvényellenes.

Sorosnak két nagy ellensége van. Az egyik az erős állam. Kínában a titkosszolgálat trójai falóval nyúlta le az alapítványát, az esetet azóta is tanítják. A másik az erős, pszichológiai divatszóval reziliens, azaz válságidőben is rugalmasan ellenálló társadalom, amely nem dől be a politikai cukrosbácsiknak.

Soros idővel ugyan, de Magyarországon és a magyarokban is emberére talált. Ha tőle származó idézettel kezdünk, fejezzük is be egy mára már a rekeszizmokat próbára tevő másikkal, ugyancsak 1984-ből: „Az alapítvány célja, hogy támogassa a magyar társadalom kibontakozását. Mint külföldi, nem tudom és nem is tartom feladatommá meghatározni, hogy ez miből áll”. Mindamellet – teszi hozzá Soros – „az alapítvány sikere [...] a magyarországi társadalom fogadókészségén múlik”. Ebben legalább teljesen igaza volt.

Szűcs László

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
